U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem,** se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 61, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně jako stěžovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 29. 9. 2009, č. j. 59 Ca 130/2006 - 179,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně, nyní také stěžovatelka, brojí kasační stížnosti proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) č. j. 59 Ca 130/2006 - 179 ze dne 29. 9. 2009, kterým byl zamítnut její návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu č. j. 59 Ca 130/2006 - 148 ze dne 14. 7. 2009.

Stěžovatelka usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce napadla v plném rozsahu z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

V podání však nekonkretizovala vady řízení, či vady v právním úsudku, jichž se měl krajský soud podle ní dopustit. Stěžovatelka pouze obecně uplatnila důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., bez uvedení konkrétních stížních bodů.

Nejvyšší správní soud proto svým usnesením č. j. 5 Afs 27/2010 - 196 ze dne 2. 4. 2010 vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů rozhodnutí krajského soudu

napadá. Zdejší soud ve výše citovaném usnesení stěžovatelku taktéž poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta.

Výzva k doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 4. 2010 byla stěžovatelce doručena dne 12. 4. 2010.

Stěžovatelka ve svém podání datovaném dne 12. 5. 2010 reagujícím na výzvu k doplnění kasační stížnosti namítá, že jí usnesení zdejšího soudu obsahující výzvu k doplnění kasační stížnosti nebylo řádně a účinné doručeno. Zdejší soud je však s ohledem na níže uvedené opačného názoru. Ustanovení § 50 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „občanský soudní řád“, podle kterého je třeba obdobně postupovat, vzhledem k § 42 odst. 5 s. ř. s.) pro doručování jiných písemností upravuje, že nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti. Proto Nejvyšší správní soud vychází z toho, jak výše už uvedeno, že výzva byla stěžovatelce doručena dne 12. 4. 2010.

Podle ustanovení § 50f odst. 3 občanského soudního řádu pak platí, že doručuje-li soud písemnost při úkonu o němž se nepořizuje protokol, nebo prostřednictvím doručujícího orgánu, vyznačí se doručení písemnosti na doručence. Doručenka je veřejnou listinou. Není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé.

Dle doručenky založené v soudním spise bylo usnesení zdejšího soudu č. j. 5 Afs 27/2010 - 196 ze dne 2. 4. 2010 stěžovatelce řádně doručeno dne 12. 4. 2010, když bylo dle údajů na doručence vloženo do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, protože adresát nebyl zastižen.

Stěžovatelka ve svém podání datovaném dne 12. 5. 2010, podaném na poštu dne 13. 5. 2010 a dále zaslaném Nejvyššímu správnímu soudu i prostřednictvím faxu a Nejvyššímu správnímu soudu došlém v tomto případě 14. 5. 2010, požádala taktéž o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tuto žádost stěžovatelky nepovažuje za včas podanou a proto k ní nepřihlížel.

Dle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Výzva k doplnění kasační stížnosti byla stěžovatelce doručena dne 12. 4. 2010, reakce stěžovatelky na výzvu s žádostí o prodloužení lhůty byla nejdříve podaná na poštu dne 13. 5. 2010, tedy po uplynutí zákonné lhůty. Lhůta určená podle měsíců, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Výzva byla stěžovatelce doručena 12. 4. 2010 a měsíční lhůta uplynula marně 12. 5. 2010, což byla středa, den pracovní.

Při posuzování podmínek řízení Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost stěžovatelky nelze věcně projednat a je třeba ji odmítnout.

Podání stěžovatelky neobsahovalo zákonné náležitosti, zdejší soud ji proto vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2010

JUDr. Ludmila
Valentová
předsedkyně senátu